

Lunds Universitet

STVK02

Statsvetenskapliga institutionen

VT20

Handledare: Annika Bergman Rosamond

Kandidatuppsats

Digital Diplomati

En kritisk diskursanalytisk studie om digital diplomati och
utvecklingen av diplomatisk signalering

LUNDS UNIVERSITET

Edwin Andersson

Abstract

In modern times, digital and technological developments have created the conditions for modernizing and changing the traditional way states, companies and large sections of the world population communicate with each other. During the digital and technological development, diplomacy has led to changes in what is usually considered to be traditional diplomatic communication. This study aims to report and declare the changes that digitalization is making to digital diplomacy and diplomatic signaling.

The study's analytical strategy will be based on Norman Fairclough's critical discourse analysis (CDA), in which the three dimensions; text analysis, discursive practice, and social practice creates the study's analytical strategy. The study results in an overall greater understanding of what diplomatic signaling by means of digital diplomacy looks like in practice. Donald Trump's tweeting during the corona pandemic is linked to theories through the critical discourse analysis and applied in a larger context by applying the tweeting to the China-US trade war, to illustrate what implied diplomatic signaling might look like within digital diplomacy.

Keywords: digital diplomacy, diplomatic signalling, diplomacy, critical discourse analysis (CDA), social media och Twitter.

Number of words: 9738

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställning	2
1.2 Avgränsningar	3
1.3 Disposition	4
1.4 Begreppsdefinitioner	4
1.4.1 Diplomati	4
1.4.2 Digital diplomati	5
1.4.3 Diplomatisk signalering	5
1.4.4 Sociala medier	6
1.4.5 Twitter	6
1.5 Tidigare empirisk forskning	6
1.5.1 Uppsatsens relevans i jämförelse med tidigare forskning	7
2. Teoretiskt ramverk	9
2.2 Digital diplomati	9
2.3 Diplomatisk signalering	11
2.4 Teoretisk sammankoppling	13
2.5 Operationalisering	13
2.5.1 Digital diplomati	14
2.5.2 Diplomatisk signalering	14
3. Metod	16
3.1 Kritisk diskursanalys	16
3.1.1 Kritisk diskursanalys – tre dimensioner	17
3.2 Motivering till val av metodologiskt tillvägagångssätt	19
4. Empiriskt material	20
4.1 Tweets från president Donald Trump	21
4.2 Bakgrund till handelskriget mellan Kina och USA	22
5. Analys och diskussion	24
5.1 Första dimensionen; diskursiv textanalys	24
5.1.1 Lingvistisk analys (transitivitet)	24
5.1.2 Semiotisk analys (modalitet)	25
5.2 Andra dimensionen; diskursiv praktik	26
5.2 Tredje dimensionen; social praktik	27
6. Slutsats	29
6.1 Sammanfattande diskussion och slutsats	29
7. Referenser	32

1. Inledning

Digital och teknisk utveckling har under modern tid skapat förutsättningar att modernisera och förändra det traditionella sättet stater, företag och stora delar av världsbefolkningen kommunicerar med varandra. Den moderniserade kommunikationen nya digitala verktyg medför ersätter inte alla politiska områden men utformar nya plattformar för vanlig kommunikation och politisk diskussion bortom de mer traditionella sätten. Diplomati har under den digitala och teknologiska utvecklingen föranlett förändringar för det som brukar anses vara traditionell diplomatisk kommunikation. Den alltmer globaliserade världen medför att myndigheter och stater förväntas utveckla och anpassa sina kommunikationsmöjligheter likt resten av samhället. Traditionell och byråkratisk diplomati kompletteras med digital diplomati, där kravet på att statlig diplomati följer den digitala och teknologiska utvecklingen andra delar av samhället antagit, och att det även appliceras på traditionella politiska områden (Bjola & Holmes (2015), s. 4).

Diplomati associeras ofta till utrikespolitiska eller mellanstatlig verksamhet där kontinuerliga statliga förhandlingar och diskussioner mellan olika stater och andra aktörer är viktiga med hänsyn till internationella relationer. Digital utveckling har förändrat sättet den traditionella diplomatin utformar sig till att också fokusera på digital diplomati, i form av digital närvaro och utrikespolitisk kommunikation, senare omnämnt diplomatisk signalering, via internet och digitala medier (Constantinou, M. 2018 (in Bleiker ed.) s. 104).

Digital diplomati är ett relativt nytt verktyg för diplomater och andra utrikespolitiskt aktiva, inkluderat icke statliga aktörer, att använda när det kommer till just diplomatisk signalering över sociala medier. Därför blir denna studie intressant i det avseendet att det kommer bidra med kumulativa förklaringar till hur digital diplomati och diplomatisk signalering kan se ut i det digitaliserade kommunikations- och informationssamhälle världen befinner sig i nu. För att illustrera en verklig händelse kommer studiens empiriska material bestå av Donald Trumps politiska närvaro på den digitala plattformen Twitter under coronapandemin och sedermera undersöka om det eventuellt finns underliggande budskap i den diplomatiska signaleringen Donald Trump publicerar på nätverkstjänsten Twitter.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med studien är att undersöka hur digital diplomati till skillnad från traditionell diplomati förändrar och-/eller utvecklar utrikespolitisk handlingskraft när den traditionella diplomatin flyttar från ambassader, konsulat och delegationer till digitala plattformar, med fokus på nätverkstjänsten och mikrobloggen Twitter. Den utrikespolitiska närvaron på internet kommer att vara studiens utgångspunkt, där den digitala utvecklingen ger nya förutsättningar för diplomati att tydliggöra eventuella handlingar och konsekvenser publikt. Studien kommer att ta metateoretiskt uttryck i digital diplomati och objektteoretiskt i diplomatisk signalering där studien har för avsikt att undersöka president Donald Trumps utrikespolitiska och diplomatiska uttalanden på sociala medieplattformen Twitter. Studien kommer att undersöka vilka konsekvenser sett till internationella relationer och politiska åtgärder presidentens diplomatiska signalering har lett till och om det går det att säga att digital diplomati via digitala-/sociala medier fungerar mer gynnsamt än endast kompletterande till traditionell diplomati och om den digitala utvecklingen leder till att digital diplomati är det nya moderna sättet att arbeta med utrikespolitik, med hjälp av diplomatisk signalering.

Tittar man på tillvägagångssättet den amerikanska presidenten använder Twitter, är det traditionellt sett inte så utrikespolitik och utrikesministrar arbetat med diplomati tidigare. Donald Trump har med hjälp av sociala medier skapat grogrunden för den amerikanska utrikespolitiken och har på så sätt skapat förutsättningar att styra vilken sorts politik som politikerna på utrikesdepartementet måste anpassa sig efter när det kommer till just amerikansk utrikespolitik. Syftet blir således att utvinna fördjupade kunskaper om hur digital diplomati kan appliceras på utrikespolitisk handling över digitala medier och hur Donald Trumps digitala diplomati härleder traditionella förhandlingar till en utvecklad modernare typ av diplomatisk signalering istället.

Utifrån studiens valda forskningsområde är frågeställning formulerad så att det har förutsättningarna att uppfylla syftet, studiens frågeställning lyder:

- *Hur använder Donald Trump digital diplomatisk signalering under coronapandemi på sitt Twitterkonto?*

I arbetet att besvara frågeställningen kommer fokus ligga på att förklara hur digital diplomati fungerar rent teoretiskt och hur verktyget diplomatisk signalering konkretiseras i praktiken och dessutom återge ett område där diplomatisk signalering används. För att kunna göra detta kommer studien redovisa tidigare empirisk forskning och sedermera applicera det presenterade teoretiska ramverket på ett nytt område och förhoppningsvis stärka den digitala diplomatins funktion som utrikespolitiskt verktyg genom diplomatisk signalering, samt ge en bredare förklaring till vikten av diplomatisk signalering. Materialet studien kommer att applicera det teoretiska ramverket på är ett antal utvalda tweets från den amerikanska presidenten Donald Trump under coronapandemin, där fokus kommer ligga i att undersöka presidentens eventuella underliggande diplomatiska intentioner. Förhoppningsvis leder studien till att uppfylla syftet att redovisa hur diplomatisk signalering med hjälp av digitala medier kan gå från ord till handling och därmed även bidra till studiet av digital diplomati och diplomatisk signalering.

1.2 Avgränsningar

Studiens forskningsområde kommer att avgränsas och utgå från teorierna digital diplomati och diplomatisk signalering, där det metateoretiska landar i digital diplomati och det objektteoretiska omfattar diplomatisk signalering. Två teorier som historiskt sett är relativt outforskade men som i studien kommer att bilda det teoretiska ramverket för studien och således förhoppningsvis leda till kumulativitet (inomvetenskaplig användning) för teorierna i slutändan. Studiens empiriska material kommer huvudsakligen att utgå från den amerikanska presidenten, Donald Trumps närvaro på nätverkstjänsten Twitter men också härledas och appliceras på ett större område; handelskriget mellan Kina och USA. Det empiriska materialet utgörs och avgränsas till sex stycken tweets som presenteras i en senare del av studien. Det metodologiska tillvägagångssättet studien kommer att formas efter är Norman Faircloughs kritiska diskursanalys (CDA), en analytisk strategi som kommer att undersöka det valda empiriska materialet och applicera det empiriska materialet i den kritiska diskursanalysens tre dimensioner, följaktligen landar den metodologiska avgränsningen i de tre dimensioner. Förhoppningen är att avgränsningarna leder till en bredare förklaring av hur digital diplomati och diplomatisk signalering ter sig i praktiken.

1.3 Disposition

Studien kommer att disponeras som följande: inledning där forskningsproblemet presenteras, studiens syfte och frågeställning, avgränsningar, begreppsdefinitioner och tidigare empirisk forskning och därtill uppsatsens relevans gentemot den tidigare forskningen kommer att utgöra studiens inledande del.

Del två kommer att redovisa det teoretiska ramverket studien kommer att förhålla sig till. Här presenteras teorierna om digital diplomati och diplomatisk signalering. Del tre kommer även att innehålla operationalisering av "Digital diplomati" och "Diplomatisk signalering".

Studiens tredje del kommer presentera studiens valda metod, Norman Faircloughs kritiska diskursanalys, samt motivering till varför metoden är lämplig för studiens fortsatta ändamål.

Del fyra kommer att redovisa en sammanställning av studiens empiriska material.

Följt av del fem där analys och diskussion utifrån studiens valda empiriska material kommer ta form med avstamp i det teoretiska ramverket och det valda metodologiska tillvägagångssättet.

Därefter kommer del sex att avsluta studien med en sammanfattande diskussion, svara på studiens frågeställning samt redovisa en slutsats till studiens forskningsområde.

1.4 Begreppsdefinitioner

Detta avsnitt av studien kommer återkommande och viktiga begrepp för studien att förklaras; diplomati, digital diplomati, diplomatisk signalering och sociala medier med fokus på Twitter. Begreppen är väsentliga för studien eftersom att studien vidare kommer att behandla diplomatiska signalering i kontrast till hur den digitala diplomatin tar hjälp av digitala medier, mer specifikt på nätverkstjänsten Twitter.

1.4.1 Diplomati

Diplomati är en essentiell del av ett lands utrikespolitik och internationella förhandlingar, det förhåller sig till mellanstatlig verksamhet där förhandlingar ständigt diskuteras och beslutas.

Diplomati syftar inte endast till mellanstatliga förhandlingar stater emellan utan involverar även andra aktörer som är viktiga för fortsatta internationella relationer. Traditionell diplomati avser ofta verksamhet på konsulat, ambassader och handelskamrar där traditionella diplomatiska uppgifter omfattar att samla information, klargöra statliga avsikter samt skapa “goodwill” gentemot den andra parten (Berridge 2010, s. 1).

1.4.2 Digital diplomati

Digital diplomati kan i stort definieras som användning av sociala medier för diplomatiska åtaganden. Digital diplomati har skapat nya förutsättningar för hur diplomater deltar i informationshantering när det kommer till praxis, digital diplomati har gett nya förutsättningar för offentlig diplomati, nya verktyg för utrikespolitiken att strategiskt sprida information och-/eller desinformation, internationella mellanstatliga förhandlingar och även krishantering (Bjola & Holmes 2015, s. 4).

1.4.3 Diplomatisk signalering

Begreppet signalering är återkommande i många vetenskapliga sammanhang, men härstammar i psykologin. Där definitionen för signal kan beskrivas som en märkbar stimulans hos mottagaren för signaler. Inom psykologin skiljer man på informativa och kommunikativa signaler; där en kommunikativ signal ämnar att adressera en uppfattbar signal till en annan mottagarens uppfattnings-system; medan en informativ signal inte avsiktligt eller nödvändigtvis behöver förmedlas till en mottagare (Poggi & D’Errico 2011). I ett narrativ av psykologins signalering kan vi sätta diplomatisk signalering i affinitet till den psykologiska signaleringen. Raymond Cohen, forskare i bland annat diplomatisk signalering, menar att diplomatisk signalering är användning av icke-verbala tecken och kroppsspråk som ursprungligen användes av diplomater för att tyst/diskret kommunicera – men har utvecklats till att inte längre vara en begränsad typ av kommunikation inom den professionella diplomatiska kåren utan nu även är en del av allmänheten till följd av den digitala innovationens utveckling (Cohen 1987, s. 138).

1.4.4 Sociala medier

Sociala medier är kommunikationstjänster/kanaler där avsändare och mottagare direkt kan driva och bevara raka konversationer med hjälp av bild och text. Sociala medier använder mobil och webbaserad teknik för att skapa interaktiva plattformar där bland annat individer, företag, samhällen har möjlighet att använda webbtjänsterna för att exempelvis: delge information, skapa diskussion, skapa opinion eller bara kommunicera privatpersoner emellan. Digitaliseringen i samhället har föranlett att många olika sociala medier vuxit fram, däribland chattapplikationer likt Snapchat, Messenger och WhatsApp men även webbsidor som Facebook, Twitter och Instagram. Det nya kommunikationslandskapet sociala medier skapat har gått från att vara ett landskap för privatpersoner till att successivt bli en större del av politiken (Kietzmann, Jan H., et al. 2011).

1.4.5 Twitter

Twitter är en digital social medieplattform som fungerar som nätverkstjänst och mikroblogg där användaren publicerar meddelanden antingen publikt eller privat. Användaren har 280 tecken att uttrycka sitt meddelande (tweet) och kan innehålla bifogade bilder, en tweet kan därefter delas vidare (retweetas) vilket i sin tur leder till att tweeten får större spridning. Det är dessutom möjligt att öka spridningen av sina tweets med hjälp utav hashtags (systematiskt hamnar tweet med hashtag i en ström av andra tweets med samma hashtag), det är också användbart om användaren vill strukturera sina tweets enligt olika ämnen och kategorier. Lik andra typer av bloggar går det även att kommentera andras tweets eller få kommentarer. Den digitala sociala medieplattformen används bland annat av privatpersoner, politiker, företag, NGO:s, utrikesdepartement, kändisar, etc. och är en välkänd nätverkstjänst som används frekvent av användare globalt.

1.5 Tidigare empirisk forskning

Ett forskningsprojekt avslutat och publicerat i början av 2020, utfört på statsvetenskapliga institutionen vid University of Copenhagen av Rebecca Adler-Nissen, Emilie Katrine Andersen och Lena Hansen omfattar studiet av visuellt materials emotionella påverkan och koppling till internationell politik på sociala medier. Utgångspunkten för studien är det

uppmärksammade dödsfallet, Alan Kurdi, pojken som flöt i land på en strand i Turkiet 2015. Pojken blev snabbt en symbol för den internationella flyktingkrisen i Syrien till följd av det globaliserade och digitaliserade kommunikationssamhället världen utvecklats till – sociala medier liksom nätverkstjänsten Twitter möjliggjorde att det visuella materialet snabbt kunde distribueras till omvärlden (åtminstone västvärlden). Forskningsprojektet beaktar delvis relationen mellan bilder och utrikespolitik men även hur bilder emotionellt förbinder sig till relationen mellan emotionell påverkan och utrikespolitisk handling. (Adler-Nisse, Rebecca, et.al. 2020).

Studien från University Of Copenhagen redovisar hur ny teknologi används för utrikespolitisk handlingskraft och blir därmed relevant för denna studies utformning då det är ett bra tillägg av att digital diplomati och diplomatisk signalering är ett aktivt politiskt område som brukas i avseenden där utrikespolitik är nödvändigt.

1.5.1 Uppsatsens relevans i jämförelse med tidigare forskning

Uppsatsens fundamentala forskningsområde är tidigare utforskat i mindre omfattning avsett andra utrikespolitiska och diplomatiska områden, i synnerhet när det kommer till diplomatisk signalering med utgångspunkt i digital diplomati. Uppsatsen ämnar att vara relevant med hänsyn till ett inomvetenskapligt perspektiv därför att det ämnar att uppnå kumulativitet till ämnet, det vill säga att utveckla och komplettera befintlig forskning (Teorell & Svensson 2007, s. 18). Forskningsområdet är även relevant i en samhällsvetenskaplig aspekt, då det ämnar att klargöra digital diplomati och diplomatisk signalerings relevans kontra eventuella konsekvenser det medför medborgare. Uppsatsen ämnar att bidra till en ökad förståelse kring diplomatisk signalering eftersom att det inte är ett utbrett forskningsområde anser studien att uppsatsen blir relevant i arbetet med att förstå vad exempelvis globala kriser bidrar med till den utrikespolitiska agendan och vilken inverkan nätverkstjänster liksom Twitter har för den utvecklingen.

Digital diplomati är ett ständigt utvecklande område, den främsta anledningen till detta är distributionen av internet. Ett verktyg som föranlett förändring för den traditionella diplomatin och gett utrymme för nya plattformar där mellanstatliga förhandlingar har möjlighet att ta uttryck. Internet är alltså en vital förutsättning för att allmänheten ska kunna ta del av den digitala diplomatin och den diplomatiska signaleringen som utvecklats över nätverkstjänster, och även om FN deklarerat att åtkomst till bredband är en mänsklig rättighet

utesluts fortfarande en stor del av världens befolkning – enligt UNESCO hade endast 54.8% tillgång till internetuppkoppling under 2019 (Broadband Commission 2019).

Eftersom att studiens ämnesområde och tillgången till tidigare forskning är knapphändig, kommer denna studie att vara relevant i det avseendet att diplomatisk signalering i digital diplomati får nya perspektiv och samtidigt bidrar till att utveckla det teoretiska ramverket studien ämnar att använda.

2. Teoretiskt ramverk

Studiens teoretiska ramverk ämnar att redovisa teorier för det som studien i ett senare skede kommer att analysera och diskutera tillsammans med empiriskt material sett utifrån studiens valda analytiska strategi. Valda teorier kommer förhoppningsvis även att lägga grunden för det teoriutvecklande i området diplomatisk signalering och skapa en bredare förklaring till digital diplomati. Inledningsvis kommer digital diplomati att teoretiskt förklaras, därefter diplomatisk signalering och avsnittet avslutas med en teoretisk sammankopplande diskussion om hur studien kommer att operationalisera det valda teoretiska ramverket som är betydande för studien. En utmaning för studien är att förklara den digitala diplomatins utveckling och att samtidigt förena teorin om digital diplomati med teorin om diplomatisk signalering. Att ta i beaktning beträffande teorierna om digital diplomati och diplomatisk signalering är att det är framtagna genom västerländskt forskning och blir således influerade av västerländskt kultur i form av det kommunikations- och informationssamhälle väst befinner sig i, vilket kan kritiseras genom att det inte är applicerbart på alla eventuella områden och inte ge en allmängiltig beskrivning till hur det ser ut på alla diplomatiska områden i världen.

2.2 Digital diplomati

Diplomati är det som ofta benämns utrikespolitik eller mellanstatlig verksamhet, en politisk gren som ämnar att främja staters intressen i andra stater samt stärkande av internationella relationer. Den traditionsenliga teorin om diplomati hänvisar ofta till förhandlingar på ambassader, delegationer och konsulat i litteratur. Den mellanstatliga verksamheten inkluderar bland annat politiska förhandlingar – där alla förhandlingar har en agenda, en del mer allvarliga än andra. Den mellanstatliga verksamheten kan innebära verkställande av subventioner, materiella förhandlingar eller förhandlingar som åsyftar att en stat vill anses vara tillmötesgående och således skapa goda internationella relationer med andra stater med hjälp av de mellanstatliga förhandlingarna (Berridge 2010, s. 27-28). Den moderna diplomatin påstås vara ett fenomen från det tjugonde århundradet men det går att påvisa att diplomati härstammar mycket tidigare, redan i det forna Indien och att det till och med härstammar i den grekisk-persiska världen under det fjärde århundradet (Berridge 2010, s.

142). En utgångspunkt för den modernare typ av diplomati anses dock formats i början av 1800-talet, efter Napoleonkrigens slut. Detta eftersom att dagens globala statssystem är en direkt följd av det europeiska systemet som växt fram efter Napoleonkrigen – alltså går det att argumentera för att den moderna teorin om diplomati växt fram till följd av detta (Berridge 2010, s. 143).

Globaliseringen har föranlett digital- och teknologiska innovationer i samhället, förändringar som ändrat sättet traditionella institutioner och samhällsbärande verksamheter arbetar. Ett nytt teoretiskt tankesätt som växt fram i samband med den digitala- och teknologiska innovationen är digital diplomati. Runt om i världen har det forskats på diplomati och därmed även på olika sektioner av diplomati, Corneliu Bjola och Marcus Holmes har sammanställt boken "*Digital Diplomacy - Theory and practice*", ett litterärt verk som kommer bidra till det teoretiska ramverket för digital diplomati. Den digitala diplomatins teoretiska ramverk bygger på förståelsen av hur utrikespolitiska händelser och interaktioner flyttat en del av den traditionella utrikespolitiken till digitala plattformar (Holmes, M. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 22). Den digitala diplomatien går att definiera inom e-diplomati, cyberdiplomati och twiplomacy – alla i dimensionen för digital diplomati (det vill säga diplomati med hjälp av elektroniska verktyg). Digital diplomati har föreslagits definieras som: "*the use of the Internet and information communications technology in order to carry out diplomatic objectives, or to solve foreign policy problems*" - Sabrina Sotiriu (Sotiriu, S. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 35), vilket också är en relevant definitionen för det teoretiska tankesättet. Digital diplomati har utöver flytten till Internet och andra informationskommunikativa teknologier också möjliggjort att fler aktörer med internationell status kan ta del av ett polycentriskt styrningssätt (ett styrningssätt som möjliggör att flera aktörer samverkar för att upprätthålla och skapa förhållningssätt för utrikespolitiken) detta hjälper till att omforma och således utveckla den traditionella diplomatins funktionssätt där andelen representanter utanför diplomaten inte nödvändigtvis tagit del av kommunikation och förhandlingar i utrikespolitiskt syfte i den utsträckning som digital diplomati möjliggör (Bjola, C. 2015 s. 3).

Sabrina Sotiriu skriver att digital diplomati lett till att även "trendigt uttryckas/definieras" som *smart makt*. En kombination av *mjuk-* och *hård makt*, där digitala plattformar sägs vara länken och delvis det som möjliggör en kombination av de två maktstrategierna, diplomati har ofta definierats av att endast ha karaktären av mjuk makt och

således inte hård makt (Sotiriu, S. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 36). Där nya digitala verktyg är en av anledningarna till att de går att kombinera och således skapa möjligheterna till *smart makt*, författaren illustrerar ett exempel, där alla verktyg som nu finns tillgängliga (inom smart makt) möjliggör att man kan skydda amerikansk intressen och inflytande utomlands – däribland genom offentlig diplomati och sociala mediasajter (exempelvis; Twitter) för att förhandla med andra stater (Sotiriu, S. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 36). Författaren Sabrina Sotiriu poängterar att *smart makt* inte endast används av USA utan även i andra länder, däribland Italien, Kanada, Skandinaviska länder och Israel.

Digital diplomati är en vattendelare bland forskare runt om i världen, men det råder en samlad konsensus om att digital diplomati inte är tänkt att ersätta den traditionella diplomatin utan snarare vara ett komplement till teorin om diplomati. Digital diplomati använder allmän tillgänglig teknik för att nå ut till medborgare, företag, andra utrikespolitisk departement och andra icke-statliga aktörer för att på så sätt förstärka verktygen utrikespolitiken har tillgång till (Sotiriu, S. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 38).

2.3 Diplomatisk signalering

Diplomatisk signalering är en relativt sett utforskad teori, men den förklarar ursprungligen icke-verbal kommunikationen i studiet av diplomati. Raymond Cohen, författare till boken "*Theatre of Power – the art of diplomatic signalling*" beskriver teorin om diplomatisk signalering som ett komplement till standardiserad diplomatisk kommunikation snarare än att vara istället för (Cohen 1987, s. 138). Han menar också att diplomatisk signalering lättast går att förklara i tre steg:

1. Icke-verbal kommunikation är ett förstärkande verktyg till verbal kommunikation.
2. Olika icke-verbala kommunikationsmedel kan hjälpa till att indikera vikten av ett verbalt kommunicerat diplomatisk meddelande.
3. Diplomatisk praxis är per definition kontakt och kommunikation mellan företrädare för olika regeringar, denna diplomatiska praxis gör det möjligt att oundvikligt uppfatta en annan människa via sitt kroppsspråk i kommunikation som syftar till diplomatisk praxis. Här menar Raymond Cohen att diplomatisk signalering med hjälp av icke-verbal kommunikation tillåter diskreta, snabba och direkta indikatorer på diplomatiska tillstånd när det kommer till företräden regeringar emellan.

Internationella relationer har länge utgått från diplomatisk kommunikation och mellanstatlig förhandling, den icke-verbala kommunikationen är ett verktyg som avser att bredda hur sättet diplomatisk kommunikation används. (Cohen 1987, s. 139-141).

Den diplomatiska signaleringen som tar uttryck i Raymond Cohens teoretiska definition exemplifieras på många sätt, men det mest tydliga exemplet av ett tillfälle när icke-verbal kommunikation och verbal kommunikation används i en mellanstatlig förhandling var mellan Nederländerna och Kina, 1981. Nederländerna var på väg att erkänna Taiwans suveränitet och således skapa en bilateral internationell relation till landet, det vill säga: att erkänna ett lands suveränitet och inleda diplomatiska affärer. Ett politiskt dilemma som fortfarande inte nått ett avslut. Kina använde då både icke-verbala och verbal kommunikation med delvis Nederländerna men också andra länder som hade för avsikt att följa Nederländerna i erkännandet av Taiwan. Kinas avsikt var att begränsa de bilaterala samarbeten länderna hade genom delvis verbal diplomatisk kommunikation men även via *Folkets Dagblad (People's Daily* – Kinas kommunistiska partis officiella partiorgan) detta anses vara ett perfekt exempel på hur diplomatisk icke-verbal och verbal kommunikation kan se ut i praktiken (Cohen 1987, s. 142).

Ett modernare narrativ av den diplomatiska signalering och därmed den icke-verbala diplomatiska kommunikationen går att återspegla i det globaliseringen har lett fram till, där digitala nätverkstjänster blivit allt viktigare verktyg för diplomatisk kommunikation. Nätverkstjänsten Twitter är ett verktyg som det går att applicera icke-verbal diplomatisk kommunikation och signalering genom. Mikroblogger Twitter tillåter snabb distribution av text och visuella medel, effektivt för den som vill nå ut med i detta fall utrikespolitisk information och-/eller uppmaningar till det offentliga. Elsa Hedling refererar i sin avhandling till ett tillfälle där digital diplomati använts i modern tid och belyser huruvida icke-verbala diplomatiska signaler användes eller inte användes via nätverkstjänsten Twitter. Det är delvis ett möte mellan den före detta EU-kommissionären Catherine Ashton och Ukrainas finansminister Yuriy Kolobov samt den före detta premiärministern i Ukraina, Yulia Tymoshenko och Catherine Ashton som står i centrum för den diplomatiska signaleringen från EU:s sida i Ukraina-konflikten som publicerats på Twitter med visuellt material i form av bild. Hedling poängterar att avsikten med publiceringen av detta material inte nödvändigtvis var i användandet av digital diplomatisk avsikt och diplomatisk signalering

utan istället publicerades för att skapa diskussion och Twitter-närvaro genom att skapa ett “mönster” med hjälp av publiceringen av dessa bilder (Hedling 2018, s. 141-143).

Globaliseringen och främst den digitala utvecklingen har gjort det möjligt för digital diplomati och internationella relationer i stort att nyttja nya plattformar där regeringar, stater och andra viktiga samhällsaktörer har möjlighet att använda nya kommunikationsmedel, exempelvis sociala medier för att froda internationella relationer och således även diplomatisk signalering i utvecklad version (Duncombe 2017).

2.4 Teoretisk sammankoppling

Denna studie förenar den moderna typen av digital diplomati med diplomatisk signalering, detta genom att förklara hur diplomatisk signalering utvecklats från att vara ett diplomatiskt verktyg som med hjälp av exempelvis, dagstidningar distribuerades ut till samhället.

Förändrats till att den digitala diplomatin i samband med digital- och teknisk utveckling skapat förutsättningar att genom sociala medier likt mikroblogger som Twitter tillåta diplomatisk signalering till en mycket bredare allmänhet och dessutom i en mycket snabbare hastighet än vad som var möjligt innan. Alltså förenas teorierna om digital diplomati och diplomatisk signalering eftersom att den digitala diplomatin lett fram till att det traditionella sättet diplomatisk signalering förändrats. Dessutom menar Sabrina Sotiriu att digital diplomati har skapat nya förutsättningar till diplomatisk signalering att med modern teknik arbeta med *smart makt* vilket var kombinationen av mjuk- och hård makt.

2.5 Operationalisering

Denna del av uppsatsen kommer att operationalisera på uppsatsens två huvudområden: digital diplomati och diplomatisk signalering. Dessa två områden bildar uppsatsens teoretiska ramverk och är således av betydelse i utformningen av studiens avslutande del: analys, diskussion och slutsats. Anledningen till att studien ämnar att operationalisera på detta är därför att genom operationaliseringen redogörs det hur digital diplomati och diplomatisk signalering kommer användas för att motivera det valda empiriska materialet och således vara väsentligt när analysen utformas.

2.5.1 Digital diplomati

Det teoretiska antagandet, sett från digital diplomati, är att det bygger på förståelsen av hur utrikespolitiska händelser, förhandlingar och beslut flyttats från den traditionella diplomatiska plattformen, med ambassader och konsulat som flaggskepp för just diplomati till digitala plattformar och tar hjälp av digitala hjälpmedel. Viktigt att återigen poängtera är att den digitala diplomatin inte ersätter den traditionella diplomatin utan som tidigare nämnt fungerar det som ett komplement till de utrikespolitiska förhandlingar som genomförs på bland annat ambassader, konsulat och handelskamrar runt om i hela världen. Den digitala diplomatin har möjliggjort att fler aktörer kan ta del av det polycentriska styrningssättet digitala- och tekniska innovationer gett upphov till när det tillåtit fler politiska aktörer att ta del av politik (i synnerhet är utrikespolitik/diplomati inriktningen i denna studie).

Fokus i denna studie är den digitala plattformen Twitter och hur utrikespolitisk information och kommunikation sker via den nätverkstjänsten uttryckt i diplomatisk signalering. Då tidigare forskning på digital diplomati är knapphändig tillgänglig kommer den operationella avgränsningen utformas på egen hand med utgångspunkt i teorin om digital diplomati. Den digitala diplomatin har skapat förutsättningar för det som tidigare i studien omnämns "smart makt", en kombination av mjuk- och hård maktutövning – två företeelser som möter och möjliggör varandra i den digitala diplomatin (Sotiriu, S. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 36). Innebörden av smart makt är att det omfattar både mjuk makt (att utan tvång påtrycka i förhandlingar) och hård makt (att med hot eller tvång påtrycka förhandlingar) detta blir intressant i studiet av diplomatisk signalering, därav är den teoretiska sammankoppling mellan digital diplomati och diplomatisk signalering relevant. Den digitala diplomatin kommer i studien att titta på huruvida mjuk-/hård-/smart makt ter sig genom den diplomatiska signaleringen på den digitala nätverkstjänsten Twitter där den digitala diplomatin fokus kommer att ligga på Donald Trumps twittrande.

2.5.2 Diplomatisk signalering

Teorin och definitionen om diplomatiska signaleringen är likt digital diplomati ett område som har knapphändig tillgänglig forskning. Men vi vet att diplomatisk signalering går att motivera enligt Raymond Cohens tre steg – att det innebär icke-verbal kommunikation, att

det finns olika kommunikationsmedel som kan användas för att utöva diplomatisk signalering och att diplomatisk signalering tillåter snabba, diskreta och direkta möjligheter att skicka ut indikationer från och på mellanstatliga förhandlingar (Cohen 1987, s. 139). Den diplomatiska signaleringen är ett statsvetenskapligt område som i samband med digitaliseringen fått möjligheten att flytta från traditionell icke-verbal kommunikation, exempelvis genom dagstidning, till digitala-, sociala plattformar. Internet har utvidgat möjligheterna att som icke-statlig aktör skildra utrikespolitisk debatt och kommunikation så länge en besitter kunskapen och förmågan att använda sociala medier – detta leder såklart till att mottagaren av icke-verbal kommunikation bör ställa sig kritisk till den informationen denne kommer i kontakt med eftersom icke-statliga aktörer kan utmana den offentliga berättelsen. Däremot är det ur motsatt perspektiv positivt att fler aktörer har möjlighet att dela information för att således bidra till transparens när det kommer till utrikespolitiska händelser (Constantinou, M. 2018 (in Bleiker ed.) s. 108).

Även om studien redovisar att diplomatisk signalering blivit mer lättillgängligt för allmänheten, kommer operationaliseringen stanna vid hur offentliga statliga aktörer använder diplomatisk signalering i denna studie och inte involvera perspektivet där icke-statliga aktörer använder diplomatisk signalering. Trots att det hade varit intressant att se hur diplomatisk signalering skapat förutsättningar för ett transparent kommunikation- och informationssamhälle är det inte relevant att varken redovisa empiriskt material eller tidigare forskning på den delen av diplomatisk signalering för denna studiens syfte och slutgiltiga analys och diskussion. Med det sagt kommer diplomatisk signalering avgränsas till att endast titta på diplomatisk signalering av statliga aktörer, för denna studie står USA:s president Donald Trump i fokus, Donald Trump använder nätverkstjänsten Twitter, vilket blir det digitala verktyget som kommer att undersökas i presidentens diplomatiska signalering.

3. Metod

Kommande del av studien kommer att redovisa studiens metodologiska utgångspunkter, alltså vilket tillvägagångssätt studien kommer att ta när det empiriska materialet ska förenas med studien teoretiska ramverk. Studiens valda metodologiska utgångspunkt är Norman Faircloughs modell för kritisk diskursanalys som utgår från tre dimensioner: textanalys, diskursiv praktik och social praktik.

3.1 Kritisk diskursanalys

Den diskursiva innebörden i denna studie att diskursbegreppet kommer att utgå från att det är en idé om att samhällets diskurser produceras och reproduceras med hjälp av språkanvändning. Diskursens utgångspunkt kommer att utgöra huruvida språket inte endast översätter den materiella verkligheten, i form av direkt och neutral skildring, utan även hur språket hjälper till att utforma verkligheten utanför den materiella verkligheten. Den kritiska diskursanalysen bygger på att betona och skildra verkligheten utan att det valda urvalet av empiriskt material som diskursanalysen appliceras på i ett senare tillfälle ska vara valda med subjektiva värderingar och laddningar. Diskursbegreppet ämnar därför att förstå subjektiva tankar och uttryck ur en objektiv synvinkel – detta leder till att analysen inte särskiljer föreställningen av någonting från verkligheten, utan istället inkluderar den (Bergström & Boréus 2018, s. 306-309).

Kritisk diskursanalys är en del av kritisk teori och användningsområdet för denna typ av metodologiskt tillvägagångssätt är att med hjälp av Norman Faircloughs tre dimensioner analysera relationen mellan resonemang och samhällsfenomen, främst i en händelse av olika sammanhang där maktstrukturer är tydliga. Norman Faircloughs kritiska diskursanalys (critical discourse analysis – CDA) är det metodologiska tillvägagångssättet studien kommer att applicera på det empiriskt valda materialet. Den analytiska strategin utgår från den fundamentala förståelsen om att hitta mönster för hur diskurser samspelar med sociala strukturer (text → diskursiv praktik → social praktik) (Bergström & Boréus 2018, s. 308-312). Norman Fairclough menar att diskurser tillåter upprätthållandet av maktstrukturer i samhället och att diskurser är en viktig del av åstadkommandet av den sociala verkligheten

som samhället har – den kritiska diskursanalysen fokuserar på att förstå hur språket utgör den viktigaste komponenten mellan diskurs och social makt där makten definieras som diskursiv kontroll. Den kritiska diskursanalysen kan exemplifieras genom att ställa frågor som: vem/vilka är det som har rätten att säga sin mening och bestämma och vem får inte göra det? Den kritiska diskursanalysen utgår således från att den språkliga nivån är analysobjekt (Bergström & Boréus 2018, s. 312-313).

3.1.1 Kritisk diskursanalys – tre dimensioner

Den kritiska diskursanalysen utformad av lingvisten Norman Fairclough definieras av tre olika dimensioner (illustrerade nedan i “bild 1”). Detta avsnitt kommer att redogöra för Norman Faircloughs tre dimensioner i den kritiska diskursanalysen – därtill kommer dimensionerna även att sättas i en kontext till hur de kommer att bearbeta det empiriska materialet och således fungera som en motivering till valet av studiens metodologiska utgångspunkt.

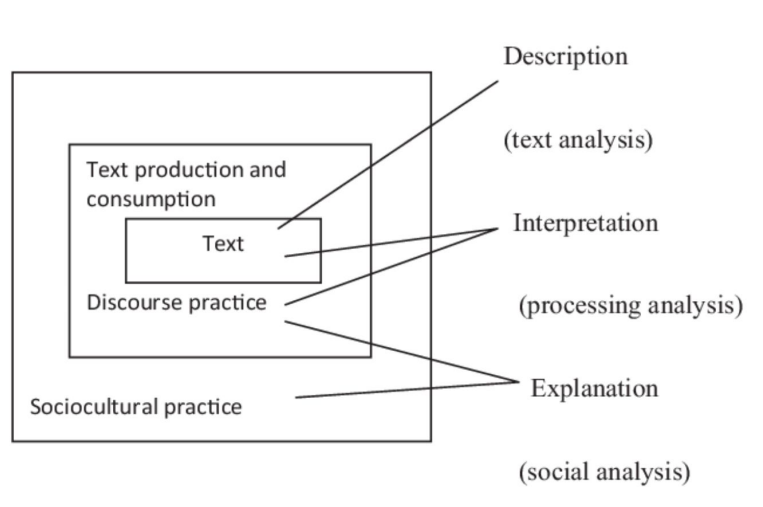

Bild 1 (Norman Faircloughs tre dimensioner i kritisk diskursanalys)

Den första dimensionen i den kritiska diskursanalysen innefattar konsten att analysera textnivå (text analysis), det vill säga att förstå lingvistik och semiotiska samband och där betoningen ligger i att förstå språkets strukturella uppbyggnad i det som avses att analyseras. Fokuset för den analytiska strategin i denna studie kommer således att landa i de språkliga mönster som finns i det valda empiriska materialet bestående av tweets från den amerikanske presidenten Donald Trump – de språkliga mönstret kommer att kopplas till det uppbyggda teoretiska ramverket beträffande diplomatisk signalering och digital diplomati. Avsikten i den

första dimensionen är att förstå en texts struktur, där grammatik och ord utgör ramverket för det som uttrycks (*explicita*) och det underförstådda (*implicita*) i en text. För att lyckas identifiera dessa språkliga mönster kan man använda olika verktyg, den här studien avgränsar sig till att på textuell nivå kolla på transitivitet som innebär förståelsen av språkstruktur och grammatiken i texten samt modalitet, att förstå vilket budskap avsändaren till en text underförstått vill att mottagaren ska uppfatta av det som står i texten, till exempel hur en politiker kan förbindas till det den publicerar i text; således underförstådda signaler av texterna Donald Trump publicerar på nätverkstjänsten Twitter. Modaliteten kommer att vara mer intressant att förstå i textanalysen i uppfyllande av studiens syfte och frågeställning (Bergström & Boréus 2018, s. 310).

Den andra dimensionen avser att analysera hur texten produceras och sedermera konsumeras av allmänheten (*discourse practice, distribution and production*). För att genomföra en bra analys i detta avseendet kan man titta på intertextualiteten i texten, vilket innebär att analysera hur olika texter ingår i ett nät av relationer till andra texter som influeras och knyter an till varandra. Den intertextuella analysen undersöker och förklarar om och vilka diskursiva inslag som finns – i denna studie blir det intressant att se vilka mönster Donald Trump bygger upp utifrån de valda tweetsen som berör aktuellt ämne. Eftersom att studien ämnar att redovisa Donald Trumps twittrande under coronapandemin så kommer ämnet att vara återkommande. Däremot kommer fokus ligga på vilket sätt tweetsen relaterar till varandra och att försöka klargöra vilka mönster i form av diplomati och diplomatisk signalering texterna genererar, detta blir det som kommer att ligga till grund för analysen i denna dimension (Bergström & Boréus 2018, s. 308-310).

Den sista dimensionen i Norman Faircloughs kritiska diskursanalys omfattar den sociala praktiken (strukturell nivå), denna dimension vidgar den diskursiva analysen ännu mer, genom att placera diskursen i ett större sammanhang. Här gäller det att förstå och analysera diskursen med utgångspunkt i maktperspektiv, för att kunna avslöja eventuella dolda maktstrukturer genom de diplomatiska signalerna Donald Trump i detta fall skickar ut i samband med sin närvaro på nätverkstjänsten Twitter (*digital diplomati*). Studiens uppdrag blir att undersöka vad det är som påverkar diskursen Donald Trump använder i sitt twittrande, detta eftersom att studien måste avgränsas till ett visst material och således inte omfatta allt material som också hade kunnat vara relevant för studien. Det ska också tilläggas att denna kritiska diskursanalys av sociala praktik likt övriga inslag i diskursanalysen kommer att

bygga på uppfattningar, uppfattningar som inte omöjliggör fler eller andra tolkningar av samma empiriska material (Bergström & Boréus 2018, s. 310).

3.2 Motivering till val av metodologiskt tillvägagångssätt

En kritisk diskursanalys utformad efter de tre dimensionerna Norman Fairclough definierar i strategin för kritisk diskursanalys sätter mer än endast texten i fokus, det tillåter analys av underförstådda budskap såväl som att strategin tillåter en att reflektera över varför och hur problemformuleringar, samhällsdilemman eller texter är producerade och sedermera även distribuerade till samhället. Den kritiska diskursanalysen tillåter att ställa frågor till det empiriska materialet, en del frågor studien kan komma att ta utgångspunkt i är: hur framställs Kina i Donald Trumps twittrande om coronapandemin?; hur definierar Donald Trump coronaviruset och ursprunget av den?; vilket språk använder sig Donald Trump av, är det akademiskt och vilka diplomatiska signaler skickar det avsända ut?; vilka anknytningar väcker Donald Trumps twittrande, finns det några tydliga?; går det att koppla Donald Trumps twittrande till någonting annat än det som framförs?; är det någon eller något som utelämnas i diskursen från Donald Trump?; är det någon typ av maktstruktur som är framträdande i twittrandet från Donald Trump?; går det att tolka och skildra mönster i tweetsen?; kan vi sätta in tweetsen i större sammanhang?

Den kritiska diskursanalysen är ett kvalitativt verktyg som förhoppningsvis tillåter studien att presentera ett resultat som bidrar till det inomvetenskapliga studiet av diplomatisk signalering och digital diplomati. Däremot är det viktigt för skribenten att ständigt avvärja användandet av subjektiva förväntningar och värderingar i den kritiska diskursanalysen som är studiens valda analytiska strategi. Studiens slutgiltiga tolkningar och slutsatser är säkerligen inte de enda observationerna som kan genereras av studien – det finns således utrymme till fler tolkningar och slutsatser att dra från studiens forskningsområde.

4. Empiriskt material

Studiens material omfattar delvis det teoretiska ramverket som studien är uppbyggt av, vilket inkluderar digital diplomati och diplomatisk signalering; studiens empiriska materialet bygger på USA:s president, Donald Trumps, närvaro på Twitter – avgränsat till utvalda tweets publicerade under pågående coronapandemi där fokus ligger i de diplomatiska signaler han skickat ut med hjälp av nätverkstjänsten Twitter; studiens metodologiska material är Norman Faircloughs kritiska diskursanalys och de tre dimensionerna som utgör den kritiska diskursanalysen.

Det empiriska materialet kommer således att bestå av tweets publicerade av Donald Trump under pågående coronapandemi. Anledningen till att studien avgränsats till nätverkstjänsten Twitter är på grund av att den digitala plattformen tillåter samhällsdebatt och dessutom är ett effektivt verktyg för i synnerhet politiker att använda i digitala diplomatiska sammanhang då tjänsten tillåter snabb och enkel distribution av material. Detta utesluter inte att andra eventuella digitala nätverkstjänster skulle vara mindre effektiva för ändamålet att använda i diplomatiska sammanhang men studien kommer att avgränsas till att endast kolla på aktivitet på nätverkstjänsten Twitter. Studien kommer även avgränsas till att kolla på sex stycken olika handplockade tweets från den amerikanska presidenten vilka också kommer vara det empiriska materialets grund inför analysen. Presidentens twittrande under coronapandemin kommer att avgränsas från 7 januari 2020-3 maj 2020 – tidsperioden är bestämd från och med den 7 januari eftersom att WHO (World Health Organization) då meddelade att det nya viruset har identifierats som ett nytt virus i familjen *coronavirus* och avslutas den 3 maj eftersom att studien behöver avgränsas till ett slutdatum och den sista tweeten som är representerad i studien publicerades den 3 maj. Sökorden studien använder för att hitta tweets på Twitter från president Donald Trump innefattar; corona, chinese-virus, trade war, solutions, cooperations, China och USA.

Givetvis hade det gett större transparens till studien att även kolla på andra involverade parter, exempelvis Kinas utrikesdepartements uttalanden om coronaviruset. Studien ämnar dock inte att undersöka och redovisa ett resultat om hur de olika parterna behandlat konflikten utan att skildra hur digital diplomati och diplomatisk signalering ter sig

och hur det har utvecklats i praktiken i den digitala era världen befinner sig i. Därutöver kommer handelskriget mellan Kina och USA att vara ett kompletterande material till diplomatiska handlingar coronakrisen skapat, anledningen till detta är för att handelskriget mellan Kina och USA är en infekterad konflikt som fått utrikespolitiska konsekvenser till följd av coronavirusets utbrott – vilket är nödvändigt i den aspekten att studien kan sättas in i ett sammanhang för att i studiens analys förklara och koppla den diplomatiska signaleringsförändringar till följd av den digitala diplomatins framväxt. Det bör också tydliggöras att studiens valda material huvudsakligen utgörs av västerländsk kultur och således västerländska värderingar, vilket i sin tur kan anses vara mindre transparent än att omfatta ett bredare material.

4.1 Tweets från president Donald Trump

Studiens huvudsakliga empiriska material kommer att utgå från fem stycken tweets från president Donald Trump som alla är representerade längre ner i denna del av studien. Det valda empiriska materialet möjliggör att sätta diplomatisk signalering i ett narrativ till hur digital diplomati möjliggjort och skapat nya förutsättningar för utrikespolitisk kommunikation i det kommunikationssamhälle politiken och världen befinner sig i. De valda tweetsen är publicerade på Twitter under pågående coronapandemi därför att det delvis är ett aktuellt ämne men också för att det i slutändan möjliggör att teoretiskt kunna definiera utvecklingen digital diplomati har föranlett till diplomatisk signalering. Nedan är studiens valda tweets från president Donald Trump bifogade vilket utgör studiens huvudmaterial sett till det empiriska materialet:

Tweet 1, den 30 januari, 2020, twittrade president Donald Trump (@realdonaldtrump):

“Working closely with China and other on Coronavirus outbreak. Only 5 people in U.S., all in good recovery.”

Tweet 2, den 24 februari, 2020, twittrade president Donald Trump (@realdonaldtrump):

“The Coronavirus is very much under control in the USA. We are in contact with everyone and all relevant countries. CDC & World Health have been working hard and very smart. Stock Market starting to look very good to me!”

Tweet 3, den 18 mars, 2020, twittrade president Donald Trump (@realdonaldtrump): *“I always treated the Chinese Virus very seriously, and have done a very good job from the beginning, including my very early decision to close the “borders” from China - against the wishes of almost all. Many lives were saved. The Fake News new narrative is disgraceful & false!”*

Tweet 4, den 27 mars, 2020, twittrade president Donald Trump (@realdonaldtrump): *“Just finished a very good conversation with President Xi of China. Discussed in great detail the CoronaVirus that is ravaging large parts of our Planet. China has been through much & has developed a strong understanding of the Virus. We are working closely together. Much respect!”*

Tweet 5, den 3 maj, 2020, twittrade president Donald Trump (@realdonaldtrump): *“Intelligence has just reported to me that I was correct, and that they did NOT bring up the CoronaVirus subject matter until late into January, just prior to my banning China from the U.S. Also, they only spoke of the Virus in a very non-threatening, or matter of fact, manner. Fake News got it wrong again, as always, and tens of thousands of lives were saved by my EARLY BAN of China into our Country. The people that we’re allowed were heavily scrutinized and tested U.S. citizens, and as such, I welcome them with open arms!”*

4.2 Bakgrund till handelskriget mellan Kina och USA

Världens två största ekonomier, Kina och USA, befinner sig i ett handelskrig. USA:s president, Donald Trump har sedan 80-talet varit övertygade om att andra ekonomier runt om i världen utnyttjat den amerikanska ekonomin och således stävjat USA:s möjliga ekonomiska tillväxt. En del av presidentens valkampanj utgick från att återta kontrollen för det Donald Trump menar är ett ekonomiskt läckage för den amerikanska ekonomin. Sanktioner och tullar mot andra ekonomier runt om i världen upptogs på hans politiska agenda ett år in i presidentskapet, EU och Kanada exkluderas från restriktionerna i politiken. Därefter blev det tydligare att tullarna och sanktionerna var riktade mot Kina i synnerhet. Kinesiska varor fick höjda tullkostnader i handeln med USA, varefter Kina inför tullkostnader på amerikanska varor. Handelskriget länderna emellan med höjda tullar fortsätter och i augusti, 2019, devalverar Kina sin valuta mot den amerikanska dollarn – vilket medför att kinesiska varor blir billigare i USA samtidigt som amerikanska varor blir dyrare i Kina. Den amerikanska

presidenten Donald Trump anklagar Kina för att manipulera valutan vilket ledde till att den amerikanske presidenten i *tweet 1*, bifogad nedan ger amerikanska företag i uppdrag genom den digitala plattformen Twitter att se över möjligheten att flytta sina företag från Kina tillbaka till USA för att fortsätta produktionen i USA. En konsekvens av detta handelskrig de båda länderna emellan har medfört instabila börsmarknader i hela världen. Konflikten mellan länderna är inte uppgjord och coronapandemin har möjligen skapat förutsättning till en fortsatt fördröjd konflikt länderna emellan. (SVT 2020).

Tweet 6, den 23 augusti, 2019, twittrade president Donald Trump (@realdonaldtrump):

“Our Country has lost, stupidly, Trillions of Dollars with China over many years. They have stolen our Intellectual Property at a rate of Hundreds of Billions of Dollars a year, & they want to continue. I won't let that happen! We don't need China and, frankly, would be far better off without them. The vast amounts of money made and stolen by China from the United States, year after year, for decades, will and must STOP. Our great American companies are hereby ordered to immediately start looking for an alternative to China, including bringing your companies HOME and making your products in the USA. I will be responding to China's Tariffs this afternoon. This is a GREAT opportunity for the United States...”

5. Analys och diskussion

Studiens metodologiska utgångspunkt är den kritiska diskursanalysen utformad av Norman Fairclough, således blir de tre dimensionerna utformade i den kritiska diskursanalysen utgångspunkten för studiens analys, diskussion och slutsats. Det teoretiska ramverket bygger på digital diplomati och diplomatisk signalering. Det empiriska materialet kommer vara materialet den kritiska diskursanalysen och studiens teoretiska ramverk kommer att appliceras på.

5.1 Första dimensionen; diskursiv textanalys

Den första dimensionen i den kritiska diskursanalysen innefattar förståendet av det lingvistiska och semiotiska samband i en text, både implicit och explicit. Den transitiva analysen av texten kommer förklara texternas strukturella uppbyggnad med hänsyn till det förväntade språkbruket och grammatiken i texten medan modaliteten ämnar att förstå och analysera budskapen avsändaren ämnar att förmedla. Textanalysen av tweetsen kommer således generera en analys av texternas lingvistiska och semiotiska samband (Bergström & Boréus 2018, s. 310).

5.1.1 Lingvistisk analys (transitivitet)

Diplomatisk kommunikation är det samma som utrikespolitiska och mellanstatliga förhandlingar, vilket även inkluderar diplomatisk signalering. För denna studie är den diplomatiska signaleringen med hjälp av digital diplomati fokusområdet för kommunikationsmöjligheterna och således ramen för vilken typ av språkbruk som utgör grogrunden för diplomati. Den diplomatiska kommunikationen genom diplomatisk signalering åsyftar möjligheterna att skapa goda internationella relationer stater emellan med hjälp av diplomatiska förhandlingar (Berridge 2010, s. 27-28). Studiens empiriska material utgår från kortfattade publikationer på nätverkstjänsten Twitter, bestående av maximalt 280 tecken. En teckengräns som medför att publicerade inlägg måste vara kortfattade och koncisa, samtidigt som de ska uppfattas som intressanta och relevanta för mottagaren. Detta lämnar den lingvistiska analysen i att utgå från att akademiskt språkbruk inte är av samma vikt när

det kommer till offentliga diplomatisk kommunikation eller diplomatisk signalering över sociala medier. Detta går att studera på flera sätt i olika tweets publicerade av Donald Trump. Det förekommer ord mitt i meningarna som är skrivna i versaler i studiens redovisade empiriska material, exempelvis, "...and that they did *NOT* bring up the..." (Tweet 6, 2020); och "...including bringing your companies *HOME* and..." (Tweet 1, augusti 2019). Ett språkbruk som för mottagaren kan anses vara mindre akademiskt och inte i linje med traditionell språkstruktur i diplomatiska avseenden, det går att dra slutsatser om att det uteblivna akademiska språkbruket är ett återkommande mönster i den icke-verbala diplomatiska signaleringen Donald Trump återger i sina tweets. Det går också att konstatera att det akademiska språkbruket inte har samma betydelse när det kommer till digital diplomati och diplomatisk närvaro på sociala nätverkstjänster som Twitter, utan att det istället är innehållet som är av högre relevans istället.

5.1.2 Semiotisk analys (modalitet)

Den semiotiska analysen innebär studiet av modaliteter, att förstå budskapet avsändaren av ett meddelande eller en text underförstått vill att mottagaren ska förstå. En del av den kritiska diskursanalysen som öppnar upp för subjektiva tolkningar och värderingar men som kräver ett transparent källkritiskt tolkande. Den semiotiska analysen där modalitet står i fokus ställer diplomatisk signalering i fokus, samt hur digital diplomati skapat möjligheter att liksom Donald Trump använda digitaliserade plattformar för att nå ut med utrikespolitiska uttalanden. Den *smarta makten* som introducerades under digital diplomati i det teoretiska ramverket menar att digitala plattformar (exempelvis, Twitter) möjliggör en kombination av mjuk- och hård makt (Sotiriu, S. 2015 (in Bjola & Holmes ed.) s. 36).

Donald Trump har under hela coronapandemin aktivt interagerat med sina följare på Twitter genom att publicera meddelanden beträffande coronavirusets utveckling i USA och vilka åtgärder landet vidtagit. Donald Trumps attityd mot coronaviruset har gått från att vara under kontroll enligt: "...*The Coronavirus is very much under control in the USA. We are in contact with everyone and all relevant countries...*" (Tweet 3, 24 februari 2020). Där attityden mot Kina till en början var god: "*Working closely with China and other on Coronavirus outbreak. Only 5 people in U.S., all in good recovery.*" (Tweet 2, 30 januari 2020). Men att en attitydförändring skedde lite drygt en månad senare enligt: "...*I always*

treated the Chinese Virus very seriously, and have done a very good job from the beginning, including my very early decision to close the “borders” from China - against the wishes of almost all...” (Tweet 4, 18 mars 2020). Till att bara några dagar senare tweeta: *“Just finished a very good conversation with President Xi of China.[...] China has been through much & has developed a strong understanding of the Virus. We are working closely together. Much respect!”* (Tweet 5, 27 mars 2020).

Analyserar vi tweetsen ur en modalistisk synvinkel kan mottagaren uppfatta skiftande signaler i det avsändare, Donald Trump, skickar ut. Bland annat vad gäller den diplomatiska signaleringen där coronaviruset omnämns som “CoronaVirus” men också “Chinese Virus”, där mottagaren sätts i en position där den ska ta ställningen till eventuella stigmatiseringar från presidenten – där han antingen medvetet eller omedvetet väljer att beskylla någon annan för problemet, i detta fall Kina. Vilket ur ett större perspektiv kan anses vara en del av presidentens politiska agenda att fortsätta svartmåla Kina och således rättfärdiga handelskriget landet befinner sig i. Samtidigt som han vidare i sin närvaro på Twitter publicerar meddelanden om att Kina och USA nära samarbetar för att besegra viruset och då även skickar ut signaler till mottagare om att coronaviruset kommer att bekämpas enat. Den digitala diplomatin har genom den icke-verbala kommunikationen (diplomatiska signaleringen) konkretiserat den smarta makten, där presidenten lyckas kombinera den hårda makten med traditionell mjuk makt till följd av förutsättningar digital diplomati skapar.

5.2 Andra dimensionen; diskursiv praktik

Diskursiv praktik innebär bland annat att utröna mönster inom det valda forskningsområdet, vilket går att göra genom att förstå texters intertextualitet, det vill säga att identifiera flera texters relation till varandra och om texterna går att placera i ett nät av fler texter, samt att förstå produktion och distribution av text till allmänheten (Bergström & Boréus 2018, s. 308-310). Utifrån studiens valda empiriska material är det svårt att utröna ett sammankopplat mönster från Donald Trump tweets bifogade i denna studie från coronapandemin. Den modalitala analysen gav oss ett utfall av att skilda diplomatiska signaler till mottagaren skickats från avsändaren vilket gör att den diskursiva praktiken kan anamma det och utgå från att flera mönster finns i de olika valda tweetsen. Ett mönster som däremot går att utröna är att Donald Trump aktivt väljer att nämna virusets ursprung utanför USA:s gränser och att hans

tidiga politiska agerande hindrat viruset från att spridas, vilket visserligen stämmer då virusets ursprung inte är USA men det går inte heller att identifiera ett virus med en bestämd plats då virus följaktligen inte stannar vid en landgräns. Den diplomatiska signaleringen Donald Trump skapat till följd av att han flera gånger påpekat vikten av att han stängt gränserna till länder som är hårt drabbat av coronaviruset kan ge indikationer till mottagaren om att landet har pandemin under kontroll och således införliva lugn i sin befolkning genom att ge skenet av att det är mycket värre på andra platser. Distributionen presidentens inlägg publicerade på Twitter får, ger en skyndsam spridning till en stor andel människor, vilket är en av grundstenarna i digital diplomati och diplomatisk signalering, att snabbt och effektivt nå ut till stora mängder människor. Den digitala diplomatin innebär bland annat utrikespolitisk närvaro på nätverkstjänster, vilket i sin tur innebär att mottagaren av den politiska distributionen måste ha tillgång till internet. Enligt den rapport från *Broadband commission* (Broadband Commission 2019) deklarerar de att endast 54,8% av världens befolkningen har tillgång till Internet, vilket direkt nästan utesluter hälften av världens befolkning från att ha tillgång till det den digitala eran har lett fram till och således även utesluter dessa människor från digital diplomati och diplomatiska signaleringar som skickas ut via nätverkstjänster likt Twitter.

5.2 Tredje dimensionen; social praktik

Enligt Norman Faircloughs tredje dimension ska den kritiska diskursanalysen ta avstamp i att placera diskursen i ett större sammanhang, vilket innebär att undersöka eventuella dolda maktperspektiv och sätta dessa i kontrast till eventuella maktstrukturer (Bergström & Boréus 2018, s. 309-310). Kopplingen mellan digital diplomati och förutsättningarna globaliseringen föranlett till diplomatisk signalering har gjort det möjligt för politiker att använda digitala plattformar för att uttrycka politiska motiv och agendor (Constantinou, M. 2018 (in Bleiker ed.) s. 108). Det analysen kan urskilja från Donald Trumps tweets representerade i denna studie kopplat till det teoretiska ramverket är att denna dimension likt den semiotiska analysen (modaliteter) ser ett tydligt avståndstagande från att vara det landet där coronaviruset kommer från och att presidenten istället lägger över ansvaret på andra länder, i synnerhet Kina. Om detta går att identifiera med den digitala diplomatins uppbyggda verktyg, *smart makt*, som omfattar både mjuk makt (att utan tvång påtrycka i förhandlingar) och hård

makt (att med hot eller tvång påtrycka förhandlingar), kan diskursen utgå från att USA och speciellt Donald Trump har en dold maktstrukturell agenda med sitt twittrande under coronapandemin för att eventuellt dra vinning av att USA skapat förutsättningarna att besegra viruset i samband med landets tidiga och tydliga restriktioner, bland annat inreseförbud från utvalda länder som är hårt påverkade av viruset, och därefter peka ut någon annan för att vara ålagd att ta på sig virusets härkomst och globala spridning. Utgår analysen från att Donald Trumps agenda är att beskylla någon annan för coronapandemin, vilket kan vara fallet då presidenten återkommande gånger sätter Kina i en position där han påpekar att hans reseförbud mot landet hindrat många i USA från att bli smittade kan diskursen i hans twittrande och anklagandet av att Kina handlat oaktsamt under coronapandemin i sin tur kunna kopplas till det pågående handelskriget mellan Kina och USA. Detta medför att analysen kan sätta diskursen i Donald Trumps diplomatiska signalering över nätverkstjänsten Twitter under coronapandemin i ett större sammanhang – där handelskriget länderna emellan eventuellt är en dold maktstruktur från Donald Trumps sida och således kan vi dra slutsatsen om att ändamålet med den tredje dimensionen att placera diskursen i ett större sammanhang går att uppfylla.

6. Slutsats

Studiens sista del kommer att presentera en sammanfattning av analysen och diskussionen med utgångspunkt i studiens teoretiska ramverk, empiriska material och analytiska strategi. Därtill kommer en slutsats utvecklas sett till studiens frågeställning, syfte och resultat.

6.1 Sammanfattande diskussion och slutsats

Studiens initiala ändamål var att uppfylla syftet om att redovisa hur diplomatisk signalering med hjälp av digitala medier ser ut i realiteten med utgångspunkt från teorin om den digitala diplomatin. Detta fullföljs genom att applicera studiens valda empiriska material och teoretiska ramverk i en kritisk diskursanalys för att sedan resultera i en slutsats. Den kritiska diskursanalysen har satt Donald Trumps twittrande i olika diskursiva praktiker, vilket varit ledande i att uppfylla studiens syfte och besvara studiens frågeställning.

Den första dimensionen, diskursiv textanalys, tydliggör att diplomatisk signalering över digitala medier inte nödvändigtvis behöver utgå från samma akademiska språkbruk som i den traditionella diplomatin. Däremot är modalitet viktigt, då diplomatisk signalering via digitala medier möjliggör att sända signaler från avsändaren till mottagaren, där mottagaren ska förstå budskapet avsändaren av ett meddelande eller en text underförstått vill att mottagaren ska förstå – den digitala diplomatin ger i detta avseende upphov till möjlighet att tolka den diplomatiska signaleringen olika beroende på hur mottagaren väljer att tolka det avsändaren skickar ut, i detta fall Donald Trumps twittrande. Digital diplomati har därmed föranlett förändringar i hur diplomatisk signalering ser ut nu jämfört med hur Raymond Cohen framställde möjligheterna till diplomatisk signalering i den tidsepok hans litterära verk *“Theatre of Power – The art of diplomatic signaling”* publicerades och där diplomatisk signalering illustrerades som att bland annat publicera utrikespolitiska meddelande i traditionell media, exempelvis; via papperstidningar.

Den andra dimensionen ämnar att redovisa diskursiv praktik i studiens valda empiriska material, det vill säga att försöka urskilja mönster och placera texterna i ett nät av andra texter. Detta försvåras då det valda empiriska materialet skickar delade signaler men att det istället är viktigt att kolla på distributionen, produktionen och konsumtionen av materialet. Det medför i sin tur att det går att kritisera då digital diplomati förutsätter att

mottagaren av det den diplomatiska signaleringen avser att sända ut kräver att mottagaren har tillgång till internet och att endast 54.8% av världens befolkning har tillgång till internet (siffror presenterade av Broadband Commission) detta medför att drygt hälften av världens befolkning inte har möjligheten att följa med i den digitala diplomatins utveckling och inte heller i den diplomatiska signaleringens utveckling som sker digitalt, detta lämnar en i att fundera över om det är den optimala vägen att utveckla diplomatin enligt.

Den sista dimensionen, social praktik, avser att leda diskursen till ett större sammanhang där studien ska placera eventuella dolda maktstrukturer uppbyggda av Donald Trumps representerade tweets i denna studie. Vilket likt den semiotiska analysen (modaliteter) lämnade studien i att applicera Donald Trumps tweets under coronapandemin i ett större sammanhang, där studien ämnade att applicera diskursen på handelskriget mellan Kina och USA. Analysen menar att det går att urskilja eventuella maktstrukturer i hans twittrande, speciellt där presidenten går hårt åt att beskylla Kina för coronapandemins framfart i världen, mer bestämt när han benämner viruset som "...the Chinese Virus..." i tweet 4. Detta möjliggör för diskursen att appliceras på ett större sammanhang då relationen mellan världens två största ekonomier fortsatt är infekterad och att den diplomatiska signaleringen över den digitala nätverkstjänsten Twitter föranlett vidare spekulation i en fortsatt dålig relation och sedermera ingen attitydförändring när det kommer till handelskriget.

Den kritiska diskursanalysen av valt material har möjliggjort att svara på studiens frågeställning;

- *Hur använder Donald Trump digital diplomatisk signalering under coronapandemi på sitt Twitterkonto?*

Genom att definiera hur digital diplomati och diplomatisk signalering kan ta uttryck på digitala plattformar i realiteten, kan vi konstatera att president Donald Trumps politiska närvaro på nätverkstjänsten Twitter tillkännager att det är fullt möjligt att använda digitala plattformar för att effektivt nå ut med diplomatiska anbud och påbud samtidigt som nätverkstjänsten Twitter i alla fall är ett effektivt verktyg att skicka diplomatiska signaler till en eller flera mottagare. Däremot bör det tas i beaktning att för att ha möjligheten att ta del av digital diplomati och diplomatisk signalering över digitala plattformar krävs det att du har tillgång till internet och även besitter kunskapen att navigera på internet.

Att studiens frågeställning har fått ett svar innebär också att studiens syfte med att redovisa hur diplomatisk signalering och digital diplomati kan se ut på digitala medier uppfylls. Eftersom att studien redovisar exempel på hur det faktiskt ser ut i realiteten, med avstamp i det empiriska materialet studien har redovisat i Donald Trumps twittrande – där maktstrukturer urskiljts och även mellanstatlig verksamhet inkluderats i form av politiska uttalanden från Donald Trump på den digitala plattformen Twitter.

Avsikten med studien är dessutom att bidra till kumulativitet (inomvetenskapligt) i ämnena digital diplomati och diplomatisk signalering, det vill säga att utveckla och komplettera den befintliga forskningen. Under studiens gång har tidigare forskning presenterats i samband med forskningsprojektet av Rebecca Adler-Nissen, Emilie Katrine Andersen och Lena Hansen på University of Copenhagen. Studien redovisade att sociala medier är ett effektivt verktyg för politiker att använda i krissituationer, där studien byggde på politisk aktivitet över sociala medier under flyktingkrisen i Syrien, 2015. Annan tidigare modern forskning på diplomatisk signalering presenterades även med utgångspunkt i Elsa Hedling avhandling från 2018, där en del av avhandlingen hänvisar till tweets från ett möte mellan EU-kommissionären Catherine Ashton och Ukrainas tidigare finansminister Yuriy Kolobov samt den före detta premiärministern Yulia Tymoshenko – ett möte som inte nödvändigtvis publicerades på nätverkstjänsten Twitter för att sända ut diplomatiska signaler utan snarare skapa ett mönster/förståelse för hur digital diplomati kan se ut. Den tidigare forskningen och även denna studie bidrar till förståelsen av hur digital diplomati kan se ut genom diplomatisk signalering och närvaro på digitala plattformar, likt Twitter. Detta är inte nödvändigtvis den enda förklaringen till hur digital diplomati och diplomatisk signalering ser ut i verkligheten men det är en studie som bidrar till en bredare förståelse av hur teorierna på de två områdena faktiskt kan se ut i verkligheten. Därtill är det inte heller säkert att detta är det enda sättet att redovisa hur digital diplomati och diplomatisk signalering ser ut idag, men det bidrar till att utveckla och komplettera tidigare forskning inomvetenskapligt eftersom det skapar ett nytt underlag för framtida studier att ta avstamp i.

7. Referenser

Böcker och artiklar:

Adler-Nissen, R., Andersen, K. E., & Hansen, L. (2020). Images, emotions, and international politics: The death of Alan Kurdi. *Review of International Studies*, 46(1), 75-95.

Bergström, Göran & Kristina Boréus (2018). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.

Berridge, Geoff R. (2010). *Diplomacy: theory and practice*. Springer, 2015.

Bjola, Corneliu & Marcus Holmes (2015). *Digital diplomacy: Theory and practice*. Routledge.

Cohen, Raymond (1987). *Theatre of Power: The art of diplomatic signalling*. Addison-Wesley Longman Ltd.

Constantinou, Costas M. (2018). *Diplomacy*. I Bleiker, Roland (Ed.), *Visual Global Politics*. London and New York: Routledge, ss. 328-332.

Duncombe, Constance (2017). Twitter and transformative diplomacy: social media and Iran–US relations. *International Affairs*, 93(3), 545-562.

Hedling, Elsa. (2018). *Blending Politics and New Media: Mediatized Practices of EU Digital Diplomacy* (No. 193). Lund University.

Holmes, Marcus (2015). *Digital Diplomacy*. I Bjola & Holmes (Ed.), *Digital diplomacy: Theory and practice*. Routledge.

Kietzmann, Jan H., et al. "Social media? Get serious! Understanding the functional building blocks of social media.", *Business horizons* 54.3 (2011): 241-251.

Poggi, Isabella & Francesca D'Errico (2011). "Social signals: A psychological perspective." *Computer analysis of human behavior*. Springer, London, 2011. 185-225.

Sotiriu, Sabrina (2015). *Digital Diplomacy*. I Bjola & Holmes (Ed.), *Digital diplomacy: Theory and practice*. Routledge.

Teorell, Jan & Torsten Svensson (2007). *Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod*. (1. uppl.) Stockholm: Liber.

Elektroniska referenser:

Broadband commission. "Broadband as a Foundation for Sustainable Development." (2015). https://www.itu.int/dms_pub/itu-s/opb/pol/S-POL-BROADBAND.20-2019-PDF-E.pdf
[Hämtdatum: 2020-04-28].

SVT, 2019. "Detta har hänt: Handelskriget sammanfattat på (typ) två minuter", SVT nyheter 13/12 2019. Uppdaterad 15/1 2020 (ekonomi), tillgänglig på <https://www.svt.se/nyheter/ekonomi/detta-har-hant-handelskriget-sammanfattat-pa-typ-tva-minuter>, [Hämtdatum 2020-05-10].

Tweet 1, Donald Trump, Twitter post (11:04 EM, 30 Januari 2020), available at: <https://Twitter.com/realDonaldTrump/status/1223004106408833025> } [Hämtdatum 2020-05-11].

Tweet 2, Donald Trump, Twitter post (10:42 EM, 24 Februari 2020), available at: <https://Twitter.com/realDonaldTrump/status/1232058127740174339> } [Hämtdatum 2020-05-11].

Tweet 3, Donald Trump, Twitter post (10:18 EM, 18 Mars 2020), available at: <https://Twitter.com/realdonaldtrump/status/1240243188708839424> } [Hämtdatum 2020-05-11].

Tweet 4, Donald Trump, Twitter post (6:49 FM, 27 Mars 2020), available at: <https://Twitter.com/realDonaldTrump/status/1243407157321560071> } [Hämtdatum 2020-05-11].

Tweet 5, Donald Trump, Twitter post (10:18 EM, 3 Maj 2020), available at:
{<https://Twitter.com/realDonaldTrump/status/1257041820124680192>} [Hämtdatum
2020-05-11].

Tweet 6, Donald Trump, Twitter post (4:59 EM, 23 Augusti 2019), available at:
{<https://Twitter.com/realDonaldTrump/status/1164914959131848705>} [Hämtdatum
2020-05-11].